

חולק אצבעותיו

כתב הרמב"ם בפירושו למשניות (חולין דף נט) וז"ל שעוף טמא כשעומד על חבל או שרביט דק ונותן קצת "צפרוניו" [צ"ל אצבעותיו] על אותו השרביט מצד אחד ומקצתם מצד אחר, עד שיהיה השרביט תחת אצבעותיו כמו שאוחז שום דבר ביניהם עכ"ל.

איברא (דבפ"א מהל' מאכלות אסורות ה"כ) כי וז"ל כל עוף שחולק את "רגליו" כשמותחין לו חוט שתים לכאן ושתים לכאן וכו' [וצ"ב הלשון רגליו, וצ"ל אצבעותיו] ובשו"ע (סי' פ"ב סעיף ב') כי וז"ל כל עוף שהוא דורס ואוכל כידוע שהוא ממינים הטמאים ואם אינו יודע אם דורס או לאו אם כשמעמידים אותו על חוט חולק את רגליו שני אצבעותיו לכאן וכו' ולכאורה מהא דלא כי הרמב"ם בהלכותיו כמש"כ בפירושו למשניות "עד שיהיה השרביט תחת אצבעותיו כמו שאוחז שום דבר ביניהם", וכן לא כתב כן בשו"ע משמע דגם בלא"ה הוי סימן לדורס.